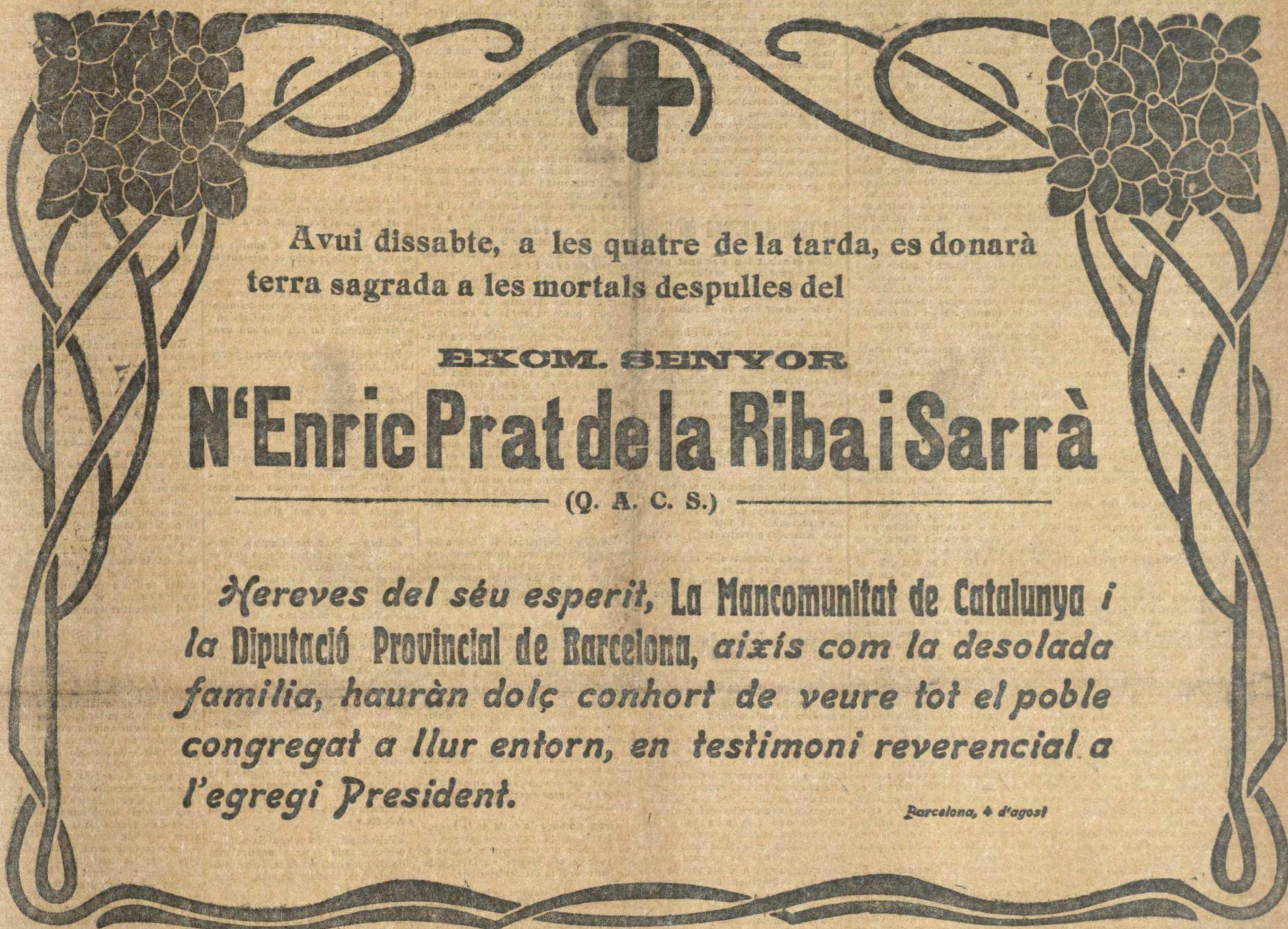

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
DUC DE LA VICTORIA, 10 PRAL. TELÉFON 4258

ANY XIV : NUMERO 4483 : BARCELONA, DISSABTE, 4 D'AGOST DE 1917 : UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPREMPTA I ESTEREOTIPIA :
CARRER EST, 18 TELÉFON 2298

Avui dissabte, a les quatre de la tarda, es donarà terra sagrada a les mortals despulles del

EXCM. SENYOR

Nº Enric Prat de la Riba i Sarrà

(Q. A. C. S.)

Hereves del seu esperit, La Mancomunitat de Catalunya i la Diputació Provincial de Barcelona, així com la desolada família, hauràn dolç conhort de veure tot el poble congregat a llur entorn, en testimoni reverencial a l'egregi President.

Barcelona, 4 d'agost

CATALUNYA DE DOL

L'enterrament d'En Calvet

Ahir al matí tingueren llòc l'acte de portar a sa darrera estada les despulles mortals de qui fou en vida el ben amic i excel·lent patriota En Eduard Calvet. En aquell acte, que constituirà una gran manifestació de dol, quedaran patentitzades, d'una manera evident, les moltes simpaties què el finat havia sabut captar-se entre totes les classes socials de Barcelona.

A les onze, després de les oracions de ritual es posava en marxa, des de la casa mortuoria, el fúnebre seguici.

En un cotxe de gran luxe, dels anomenats coixes-estufa, fou depositat el títir.

Els palatiners anaven habituals a la «federica». Següent, darrera el coix mortuori, el dol, format pel germà del difunt, don Pere M. Calvet, el cunyat don Santiago Buxó, un fill d'aquest, el reverent Àngel Garriga, don Pere B. Tarràg, el senyor Die i Mas, que ostentava la representació del governador, el regidor senyor Vila i Marieges, que portava la de l'alcalde, el comte de Caralt, president del Foment del T. N., i el senyor Folguera i Duran, de l'A. P. de l'E. C. Venia després del dol, una nombrosíssima comitiva en la qual es va presentar tot el nostre món industrial, comercial i polític. Procurredien retenció algunes noms. Heu-se's aquí: senyors Jaume Garner, Jaume Cruells, Moles, Guasch, Constantí, Vallmitjana, A. Comas, Joaquim Vila,

Balí de Gallard, Bastardas, Casany, Mumbrú (J. I. D.), Bartrina, Mas-Yebra, Vinamata, León Pérez, J. M. de Grassa, Josep Fabra, Sedó (Ll. i A.), Torres-Sampol, Ferrer-Vidal (Ll. i J. J.), Bernades, Mata, Sorribas, Almirall, Marsans, A. Rull, Roig i Armengol, Francisco de A. Mas, Vives i Pons, Baró Més, A. Hurtado, Solé de Sojo, Pere Rahola, E. Corominas, S. Estapé, Antoni López, Ignasi Iglesias, Xavier Gamús, Graell, Camps Margarit, Martínez Gras, Bondia, Santiago Guberna, Manel Planas, Joaquim Aguilera, Martí Matons, David Ferrer, Puig d'Asper, Mir i Miró, Valentí i Camp, Milian (D. i E.), Nogués i Cornet, Agustí, Ferrer-Barbara, Serra Furnells, Pius de Valls, Antoni Sansalvador, Grant i Sala, Vicenç A. Ballester, Domènech i Montaner, Puigpíqué, Oriol Martorell, Rupert Regordosa, Robert Blanquer, Ramón Monagal, Guillerm Llibre, Garriga i Nougues, Junoy, Antoni Colomé, Rafael Marquina, Ramón Tor, Antoni Leal, Bosch i Alsina, Bosch i Catanyeu, Carles Juñer, Josep Juncadella, Ferran Rocamora, E. i V. de la Riva, baró d'Esponellà, comte de Sert, Bosch i Puig, Santiago Trias, Manuel Montejos, F. Burés, Samsó, Manuel Porte, Adria Gual, Rocasol, doctor Esquerdo, Albert Rusiñol, Peris, Lluçá, Echauz, marquès de Santa Isabel, marquès de Julià, Forgas, Montoliu, Sitjà, Serra Martínez, Juventí, Morera i altres.

En un llàndol es dipositen les següents corones: una dels empleats de

la casa «Fills de Pere M. Calvet», una dels nebots del finat, una de l'Associació de Viajants i Còrredors, una de l'A. P. de l'E. C. i una de EL POBLE CATALÀ. La cinta de les dues darreres era barrada.

La comitiva es dirigí a l'Església de Sant Francisco, on es cantaren unes absoltes. En el límit de la parròquia, al carrer de Fontanella, es despedí el dol.

Molts seguiran fins al Cementiri Nou. Allí, el reverent Àngel Garriga pronuncià unes desretmessimes i justes paraules en elogi de l'home dol patriota qui fou En Eduard Calvet.

Descanst en pau l'excellènt amic, i reitem a la seva afligida mare, als seus germans i demés família el testimoni de nostre sincer condol.

La Junta en plé de la benemèrita Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, de la qual En Calvet fou sempre un decidit col·laborador—com ho fau de quantes empreses i entitats patriòtiques que sollicitaren son concurs i apoi—assistí a l'acte de l'enterrament.

Hi assistí, també, tota la Redacció de EL POBLE CATALÀ i una representació del periòdic «Vida Nova» de Pineda.

Amb motiu de la mort de don Eduard Calvet, els balcons del F. del T. N., entitat que ell presidi, aparegueren ahir amb domassos negres.

El diputat a Corts per Barcelona

don Lloís Ferrer-Vidal portà, en l'acte de l'enterrament de don Eduard Calvet, la representació de la Cambra Industrial i don Jaume Agustí la de l'Unitat Gremial.

En Ramón Mariné ha enviat al nostre redactor-aquest senyor Tarragó, secretari polític del finat, la següent carta:

«Amb tonda pena acabo de rebre la notícia de la mort de N'Eduard Calvet. Per no serme possible venir personalment a associar-me amb vostè en aquests instants de dolor, ho faig per medi d'aquestes ratlles que desitjo les faci públiques en les planes de son periòdic EL POBLE CATALÀ.

«En Eduard Calvet era un dels joves més estimables de nostra Patria Catalana. Financià, fabricant i polític no paraba un moment; era la activitat mateixa.

«No he de ser jo qui tinga d'elogiar i fer l'apologia de tan altíssima persona, altres més intims ho farán amb més coneixement. Per a mi, En Calvet reunia totes aquelles característiques que haurien d'ornar el valer de nostra juventut catalana: laboriositat, intel·ligència, bondat i franquesa. Amb la seva mort, Catalunya ha perdut un dels seus fills més egregis. Que Déu el tingui en glòria.

«Rebi la seva família l'associació del meu condol.

R. Mariné.

Opinions de la premsa

Con honda pesar, con el alma dolorida aún por la infusta noticia, damos cuenta hoy a nuestros lectores de la muerte de una de las más prestigiosas personalidades del mundo económico y del republicanismo barcelonés: Don Eduardo Calvet i Pinto.

Era el señor Calvet la concreción de lo que podríamos llamar espíritu mercantil de nuestro pueblo. Bataidor, laborioso, inteligente. Su nombre va unido a todas las manifestaciones económicas que se han producido en nuestra tierra. Su competencia en las cuestiones financieras era extraordinaria, por todos reconocida, habiéndolo llevado a la presidencia del «Fomento del Trabajo Nacional», a la de la «Asociación de Viajantes» y a figurar en primera linea en todas las corporaciones que la defensa de los intereses económicos del país, dedicó sus energías.

Pero para nosotros la personalidad del señor Calvet tenía otro aspecto que nos hace llorar doblemente su muerte. Era el señor Calvet un ferviente, un convencido, un entusiasta republicano, habiendo tomado siempre en el Congreso y en el Senado con este carácter.

Cuando últimamente se inició la patriótica corriente de aproximación entre los partidos republicanos catalanes, fué el señor Calvet uno de los más entusiastas defensores de la coalición Radical-Nacionalista.

Era un caballero. Un amigo siem-

pre y en todos momentos. Un protector de todo lo bueno y todo lo bello. Un liberal de corazón y un amante entrañable de su tierra.

Descanse en paz.

(De El Progreso)

Nos ha sorprendido dolorosamente la noticia del fallecimiento del querido amigo nuestro don Eduardo Calvet y Pinto, una de las más prestigiosas personalidades entre los productores y los economistas catalanes.

Era Eduardo Calvet una figura representativa del espíritu moderno catalán en el que se funden una gran laboriosidad, una vasta cultura artística y social, un gran amor al progreso y a las ideas liberales y un acentuado patriotismo. Tenía algo de esos hombres ponderados, yanquis o ingleses, cuya vida fecunda se desarrolló entre la fábrica y el Club, cuya actividad se manifiesta en el estudio de los problemas de la vida práctica y en el cultivo de elevadas cuestiones ideológicas.

Era un trabajador y era un gentilhombre. Era activo, franco, inteligente cortés, y al propio tiempo, batalleur en defensa de sus ideales e intramitable en sus convicciones.

Su competencia en las cuestiones financieras era extraordinaria y reconocida por todos el gran relieve de su personalidad al tratar los problemas más económicos.

Figuro su política en el partido na-

cionalista republicano, posponiendo no obstante siempre las convenciones y las exigencias de la política a la defensa de las clases proletarias del país.

Cuando la Solidaridad Catalana fué elegido diputado a Cortes por el distrito de Arenys de Mar, distinguíndose en el Congreso por su intervención en los debates de los presupuestos y sus discursos en los que con la más exquisita finura y suavidad atacaba con inaudita audacia al Gobierno. Fue más tarde senador por la provincia de Tarragona, haciendo en todo momento digno de la confianza que en él habían depositado sus representantes.

Su competencia en materias económicas le llevó a la presidencia del Fomento del Trabajo Nacional, cargo que desempeñó con acierto singular que le valió aplausos y felicitaciones de las clases mercantiles, a cuya defensa consagró la mayor parte de su vida.

El enviado puesto que entre los productores españoles ocupaba obtuvo una preciosa recompensa al nombrarle para representar a España en la Conferencia internacional algodonera asistiendo por virtud de esa delegación a los Congresos de Inglaterra, Francia, Alemania y Bélgica.

Actuó el señor Calvet muy intensamente en la revisión arancelaria de 1911 y adquirió relieve entidiable su intervención en la solución del último conflicto ferroviario y en la de la huelga de los obreros del arte textil del año 1914.

Fué el alma del Congreso internacional algodonero celebrado en Barcelona más tarde. Fué también presidente de la Liga para la enseña de Barcelona, formada por diez asociaciones económicas.

En su trato personal era don Eduardo Calvet de una educación exquisita y de una gran cordialidad. Había nacido en Barcelona en 1875.

El Fomento del Trabajo Nacional ha ostentado hoy condaguras negras en señal de duelo por la muerte de su expediente.

Deseando en paz el que fué muy querido amigo nuestro y reciba su distinguida familia la expresión de nuestro más sincero pésame.

(De *El Noticiero Universal*).

En la madrugada de ayer, cuando íbamos a cerrar nuestra edición de hoy, recibimos un aviso, mortuorio para su inserción. Con gran sorpresa vi nos que se anunciaría el fallecimiento de nuestro querido amigo don Eduardo Calvet y Pintó, una de las personalidades más conocidas y apreciadas del renacimiento catalán, que había ostentado dignamente la representación de Cataluña en el Senado y en el Congreso y había sido elevado por sus méritos a la presidencia del Fomento del Trabajo Nacional.

Además había sido presidente de la Asociación de Viajantes, de la Sociedad de Geografía Comercial, de la Asociación Protectora de la Enseñanza Catalana y de la Cámara de Viajantes y Representantes.

Sabíamos que el señor Calvet estaba enfermo de cuidado desde los primeros meses del corriente año, pero nuestras últimas noticias daban la esperanza de una curación, aunque lenta, probable.

Desgraciadamente el pronóstico no se confirmó, y la noticia de su muerte nos ha sorprendido cuando la atención pública estaba concentrada en seguir los incidentes de la penosa agitación del gran patriota señor Prat de la Riba, fallecido casi a la misma hora que el señor Calvet. El mes de agosto es funesto para Cataluña. En un mismo día, también de este mismo mes murieron en 1913 dos hombres eminentes, Sunol y Sol y Ortega, y en igual mes de 1912, el inolvidable Valles y Riba.

Había nacido Eduardo Calvet en febrero de 1875. Muere joven, y a pesar de que no tué físicamente un hombre fuerte, ha sido un espíritu constante mente joven hasta la hora de su muerte. Ni la presidencia del Fomento, ni la investidura de senador lograron acentuar en su carácter, siempre jovial y amable, la gravedad que suele dar a muchos hombres las altas representaciones sociales.

No fué, sin embargo, en su vida pública un hombre al trunado, a quien todo le sonreía. Tuvo por lo contrario motivos sobradados para sentirse amargado por desengaños que probablemente, pese a su apariencia cordial y efusiva, han minado su preciosa existencia. Para muchos, era Calvet optimista irreductible, que pasaba trivialmente sobre las situaciones más graves de la vida, amenizándolas con donaires que se hicieron famosos como revelación de una inconsciente ligereza. Y era todo lo contrario de esto: era un luchador tenaz que había echado sobre sus hombros una carga muy superior a sus fuerzas y había aceptado una misión muy superior al ambiente de su patria.

El caso de Calvet es una lección y un ejemplo, principalmente en estas horas en que se habla, tanto en una renovación nacional. Espíritu abierto a las grandes corrientes morales del mundo moderno, creyó posible conciliar sus deberes de representante

oficial de las clases productoras con las ansias de mejoramiento del proletariado, como quiso hermanar sus gustos y sus aficiones artísticas con los idealismos de la democracia republicana de Cataluña. Y todo esto sin afectación, sin el aparato de un propósito solemne, con la misma gracia naturalidad que tan atractivo le hacia en sus frecuentaciones mundanas. El ambiente le fue hostil. Después de una huelga famosa, que siguió a la discusión apasionada de una reforma legal de la jornada obrera, fué casi materialmente lanzado de la presidencia del Fomento ante la indiferencia general como un hereje que hubiera profanado la santidad del templo.

Gracias a Calvet, Cataluña fué dignamente representada en los Congresos Internacionales Algodoneros y en las sencillas con que, llevando la representación catalana al lado de las grandes firmas de la industria mundial, acudió cada año a los Congresos, visitando las Cortes europeas y tratando a sus hombres eminentes, nadie hubiera descubierto el fuerte ideal que le inspiraba de elevar en la consideración del mundo nuestra industria casera al rango de un valor universal. Por su iniciativa, uno de los Congresos se celebró en Barcelona, y era de ver la inconsciencia con que nuestro vulgo productor asistía indiferente a aquella altísima consagración de su oscura existencia, decidido esfuerzo personal de un hombre que por educación natural de su espíritu, repugnaba las afectaciones apartadas del apostolado.

En sus últimos tiempos, un amable ceticismo le mantenía alejado de las luchas políticas, en las que tanto brilló en los tiempos famosos de Solidaridad Catalana. Habiase dado cuenta de que nuestra vida pública, un poco simplista aún, no toleraba en los hombres que a ella se consagraran una complejidad de temperamento como el suyo, tan desenfadadamente irresponsivo con nuestras preocupaciones provincianas. La transformación espiritual de Cataluña, de la que Prat de la Riba ha sido uno de los obreros más infatigables y mejor dotados, Calvet la daba por hecha; y era como un ciudadano de París o de Londres que quería vivir y pensar igual que en su tierra en esta gran idea que las penosamente va convirtiéndose en ciudad europea.

Aprenden los hombres en el ejemplo de estas las vidas catalanas que se han extinguido en un mismo día a querer a su patria tal como es. El gran Prat de la Riba, compendio de las más excesivas virtudes de la tierra, tuvo la altísima visión de los destinos de Cataluña; y aprovechando los elementos que daba la vida actual de su pueblo, que eran los propios de su pueblo, dejó trazado con su poderosa inteligencia un surco tan profundo que por mucho tiempo será el asiento de las semejanzas futuras de la patria. El adorado Calvet, cuyo espíritu alado gustó los refinamientos de las aristocracias sociales de otras tierras, se avino mal con las arideces de una vida pública sin relieves aparentes, y se vade este mundo dejando a sus amigos el recuerdo de un esfuerzo estéril que en otras circunstancias hubiera podido ser su gloria.

Deseando en paz el buen amigo. Su fiesta nos será muy sensible. Y atestimoniare a su hermano don Pedro y a su familia nuestra simpatía por la dolorosa pérdida, creemos haber cumplido un deber de andoliconsignado en estas páginas este modesto tributo a la memoria de un hombre que la futura Cataluña no deberá olvidar.

(De *La Publicidad*)

Cataluña a En Prat de la Riba

Demàvem en la nostra edifici d'honor que el poble de Barcelona fos el que donà el monument a En Rius i Taulet a rebre el cos malamentat inerit del qual fou erigit allí de Catalunya N'Enric Prat de la Riba.

Ende adades que ho havíssim recomanat. El poble de Barcelona, conscient com cap altre, ho havia anat perquè sabé abastament prou que havia d'honorar al Illustre dala Patria.

Efectivament, sois el jorn memorable de la manifestació per la Solidaritat Catalana, recordem-haver visat més de gom a gom el Saló de Sant Joan. No eren ja les personalitats, que tensen el compromís inclinació de ésser-hi, les què esperaven l'arribada del comunitant de l'homenatjat qui ha estat, des de molts anys ençà, l'estelardor de l'esperitacionat de la nostra terra: era també el poble tot, quiat per la consciència de la seva dimilità pàtria que, un jorn i un altre dia, la seva mort li donà l'ara desapareguda definitòria dels doctrines nacionalistes.

L'espectacle era imponent. L'arribada del ferestre omplí a tothom d'aquell ressòs realíssim que sols plena denuncien les multituds en les boires salentes.

Poc a poc la reunió comitiva amb desfilat, entrà de la Princesa, plaça dels Àngels i carrer de Jaume I vers la plaça de Sant Jaume —la de tots els moments trascendentals històrics de la nostra Patria— fins al palau de la Generalitat de Catalunya.

Anaven davant l'apoplant manifestació de dij guàrdies municipals montats, seguits la clerecia amb creu alçada; el ferestre envoltat amb l'autildante bandera de la nostra

terra; en萃xatge mortuori a la façana del dol; més guardes municipals, montats, tots els autoritats, i el poble, aquest poble de Barcelona dolorosament coprit de tanta malaurança.

En entrar a la porta del palau de la Generalitat rebé el ferestre la clerecia de la Parroquia del Pi, la qual arribat que fou el cadàver a la capella de Sant Jordi entonat les absolutes de ritual.

En aquell redacte resisteix tots els que hi han uns sentiments fondament corporals de la religiositat de feste. Nossires nombrosos i tots som ens trobavem fondament comulguts: que en aquells moments no era el déu de l'autor qui ens presidia, sinó l'Home i el ferestre: no el Déu de la religió catòlica, sinó el déu de la religió de la Patria.

I, en anar-nos en l'històric Palau ens sentim progressant entrat per la mort del fill predilecte de Catalunya; però ens treavem en canvi reconfortats en admirar la seva obra immensa.

Que En Prat es mort; mes no és mort, no, la formidable remença naciononal i la fanfigia Catalunya: d'aquesta Patria que el ha inspirat, d'aquesta Patria per a la qual ell ha viscut una vida d'intens treball, d'aquesta Patria que, per a renixer, l'ha premiat a la mort.

La voluntat suprema del p. bis

Com és sabut fou demanat permís al capitán general de Catalunya per que ordenés que els sometants de les poblacions per on havia de passar el cadàver del senyor Prat de la Riba anessin a reire-li homenatge.

Accedi el capitán general i immediatament donà l'ordre que els sometants no asseguris al pas del ferestre. L'actitud del capitán general és com pot veure's dignissima. Es el reflexe immunitat de la dignitat que domina en les altres estats s'el Estat espanyol.

Sotorsament, els sometants de Catalunya, de les órdes del capitán general en fan el cas que's mereixen. Així vearem com a tates les poblacions acudiran a cobrir el pas de la lluctbre comitiva.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania, un en sobre la lluita del seu pensament.

En aquell moment els representants l'ànima del poble associant-se al de Catalunya per demunt totes les operacions la seva sobirania,

LA POLÍTICA

LA Juventut Nacionalista ha tingut un bell gest. Com ja era de suposar, davant la mort d'en Prat de la Riba, el Govern ha enviat telegrames de condol. An aquests telegrames, la susdita Juventut, ha contestat amb el següent.

Ministre Fomento. — Madrid. — No creyendo en la sinceridad manifestaciones de duelo del Gobierno con motivo muerte Prat de la Riba, Juventut Nacionalista ruega respetuosamente que no perturbe con su presencia fúno nacional Cataluña. — Presidente, Jordà; secretario, Massot. —

Molt bé. Ha estat una digna resposta. Davant la mort d'un home eminentíssim no hi ha prou amb una oración de espalla i unes paraules de cortesia. A més quan no són sinceres...

Hi estem massa acostumbrats a aquells honors postums oficials i sabem lo que son veritat ens els preguem en serio.

Es molt bonic, a l'arrera hora, entre homenatges, i més encara quan et quèls reb ho sigui a moltes vegades voltes escarnit; criticat i difamat i quisi mai combatut endavant seves doctrines que's que ho hauria d'esser.

Deixem en pau als morts, més així no es prou per a que no poguem posar en evidència actituds falses i maneres d'obrar que no tenen res de cavallerescues.

Onstall al caballer senyor Dato.

Els catalanistes de Palamós

L'agrupament de catalanistes de Palamós ha prou per unanimitat els signants els seus acords:

Primer. Adherir-se a les declaracions formulades i als acords adoptats en l'Assemblea de senadors i diputats celebrada el dia 19 del corrent a Barcelona.

Segon. Formular la més energica protesta per la violència exercida pel Govern contra l'Assamblea.

Tercer. Que no tenint la nostra política cap representació en l'actual Ajuntament, cap responsabilitat nosaltres d'haver votat la majoria d'aquesta corporació contra la proposició d'adherir-se als acords de l'Assemblea de Barcelona, lamentant vivament que, d'aquest fet, la nostra població no hi sigui adhesida d'una manera oficial.

Quart. Continuar aquells acords a la presidència, Ferma donar compliment al darrer d'aquests acords, tenim l'honor d'endreçar-vos la present comunicació.

Deus vos guardi molts anys pel bé de Catalunya.

Palamós 20 de Juliol de 1917.
Per l'agrupament dels catalanistes, Martí Roger, M. Vingut, Josep Figà, Francesc Torrent, Joan Bla, Camilo Sr. D. Raimond d'Abadal. — Barca.

L'Assemblea de parlamentaris

Continuant les tasques

Reunits la Comissió encarregada de complimentar els acords de l'Assemblea de parlamentaris, ha canviat impressions respecte el problema polític per la provisió de les alcaldies de nomenament de R. O. vagants; per les dimissions presentades amb motiu de l'Assemblea del dia 19 de juliol.

En vista de que seguixen notificant-se l'extravíu de tota la correspondència relacionada amb el compliment dels acords de l'Assemblea, els reunits han acordat donar publicitat per mitjà de la premsa a la comunicació dirigida a tots els senadors i diputats, així que arribi a coneixement dels mateixos i de l'opinió espanyola, qual comunicació està concebuda en els següents termes:

Distingut company: En compliment d'un dels acords presos en la primera reunió de l'Assemblea de parlamentaris, celebra en aquesta ciutat el dia 19 de l'actual, adjunt remítim a Vosté copia de la proposició que per aclamació fou aprovada.

Al mateix temps, tenim l'honor de posar en coneixement de Vosté que's constituiran les Comissions a què's refereix el segon dels acords, distinguint-se entre elles els senyors assistents i nomenant-se presidents d'elles als que suscriuen, en quins reculls segons l'accordat, la Presidència definitiva de l'Assemblea.

En la confiança de que en moments de tanta trascendència per a Espanya, Vosté voldrà sumar-se als esforços dels reunits en l'Assemblea, esperem que s'adherirà a les conclusions i acords d'ella i ens comunicarà lo mes aviat possible, a qual de dites Comissions desitja que se suscribixin.

Ens repetim en aquesta ocasió que la ponència de la Comissió primera, encarregada d'estudiar els problemes constitucionals i l'autonomia municipal, es reunirà avui en aquesta ciutat a l'objecte de deixar ultimat el seu tre-

ball, el qual es sometreà a l'aprovació de la Comissió en plè que sera convocada per a reunir-se pròximament en el punt que s'acordarà el dia de la pròxima reunió de la ponència.

Carta oberta

El «Gremi de Viatjants i Corredors», del benèfici C. A. de D. del C. i de V. ens prega l'inserció de la carta que ha enviat al director del diari Madrid. — A. B. C.».

Amb molt gest complaurem als simpatitzants i patriòtic organisme que tan gallardament ha sabut sortir en defensa de la nostra llengua estimada.

La carta diu així:

«Muy señor mío: En Junta ordinaria celebrada hoy, acuerda el «Gremi de Viatjants i Corredores», compuesto de más de mil socios, viajantes y corredores de comercio, por unanimidad y haciendo eco de gran número de cartas de compañeros nuestros, que viajan por Costa Rica y España, hacer constar nuestra más energica protesta contra el periódico de su dirección, por la publicación del desdichado artículo, preñado de groserías contra Cataluña y contra nuestra lengua y desde las ironías hacia sus viajantes titulado «La tragedia del catalán», el dia 22 del corriente, el cual firma un tal Julio Camba.

Este despreciable artículo, como tantos otros publicados en «A. B. C.»,

ha despertado unánime y santa indignación en Cataluña, en general y a los viajantes, en particular, aludiendo directamente por el sujeto firmante del artículo,

«Me place comunicar a usted que entre otros acuerdos prácticos tomados por esta Junta, hay el de hacer pública nuestra más viva protesta, en todos los diarios de Barcelona y Madrid para que se sepa en Cataluña y España entera, quienes son los inseñables que van sembrando odio y cuan justa es nuestra protesta en defensa de nuestra amada Cataluña y su lengua, contra los que tan groseramente la ultrajan.

«No merece, en rigor, dicho articulo, la molestia de una protesta, porque, además de estar acostumbrados los catalanes a leer y oír sandeces y calumnias de gente inculta, que no nos conocen siquiera, no nos causan vergüenza, ninguna herida; sólo nos producen una honda repugnancia y desprecio sin límites, a la par que tristeza, al ver el sfán de cierta prensa, de ciertas plumas, de distinguirse con medios tan perversos y de tanta vulgaridad.

«Los mismos tópicos de siempre, las frases estereotipadas de la prensa anticatalana, que sale a relucir de cuando en cuando, pero no, precisamente por su gusto o voluntad espontánea, sino con el fin de lograrse las simpatías de su público o el apoyo de un gabinete o bien sólo de un Presidente de ministros. Es decir, calumnias con reembolso.

«Los catalanes amamos todas al resto de los españoles y si no otra prueba pudieramos ofrecer, lo sería la entrada continua de hermanos de todas las regiones españolas a esta Cataluña, tan vilipendiada de lejos, pero tan buena cuando en ella se vive.

«Que habla el infinito número de castellanos, de madrileños mismos, que viven entre nosotros, que hablen imparcialmente de Cataluña y que contesten a esa infeliz Julio Camba, quien crecerá pobrecito! haber clavado una pica en Flandes y lo que ha clavado es su pluma en el ridículo más grande y su nombre en el total descrédito para quien no lo conocía o le conocía poco. I con él, el diario «A. B. C.».

«El Gremi de Viatjants i Corredors.

Barcelona, 29 de julio de 1917.»

deis infants». Lema: Per la quinzena.

VII. Premi obert pel doctor Enric Guillén a la millor col·lecció de tonades populars amb acompanyament de piano, adaptant-les a la tessitura de la veu d'infants.

Desert.

El jurat tenint en compte els meritis d'aigües cançons populars armonitzades per a chor mixte, convenientment autoritzat pels senyors obertors dels premis II. IV. i VI. ha acordat adjudicar-los amb caràcter extraordinari a les composicions N. 11, «Mariqueta», Lema: Plany; N. 32, «La mort i l'enamorat sense larme, i N. 7, «El compte Arnaud». Lema: Música de la terra.

— Consol Mayordomia es despedira del públic demà diumenge. La Mayordomia, a la millor col·lecció de tonades populars amb acompanyament de piano, adaptant-les a la tessitura de la veu d'infants.

— Demà diumenge, d'onze del matí a una de la tarda, tindrà a llòc en el Teatre Novetats la segona sessió de la temporada dels sensacionals espectacles cinematogràfics de la Guerra Europea.

El programa d'aquesta sessió no pot ésser interessant, ja que en ell hi figuren la ofensiva de la batalla del Somme, la visita de la missió militar anglesa al front britanic; els passos conquerits al front occidental, amb una importantíssima projecció de Noyon; la missió eclesiàstica belga al front de Verdun; la campanya italiana.

Les obres premiades s'entregaran mitjançant la presentació del lema i els primers compassos, en el terme de tres mesos després de celebrada la festa.

J. Lamote de Grignon, Josep Cumellas i Ribó, Joan Balcells. — Barcelona 31 de juliol de 1917.

NOTICIES

AJUNTAMENT

Por iniciativa del Tinent d'Alcalde accidental senyor Balània l'Ajuntament ha acordat la construcció de la cascada del carrer de Port-Bou de la barriada de Sans des de la fàbrica anomenada «Can Mus» fins la Carrereta de Sans.

El Tinent d'Alcalde en el dia de juny de 1916 formulà una moció, davant la Comissió de Foment interessant l'estimada construcció que després de varis gestions amb els propietaris interessats pogué arribar-se a la realització de tan important millora.

— La Comissió d'Hisenda ha acordat:

— Aprobar el padró d'anuncis fixos corresponent a l'any actual.

Senyalar consignació per la quantitat de 750 pessetes per a premiar el carrer millor guarnit de la barriada de Gracia amb motiu de sa pròxima festa major.

Proposar a l'Ajuntament que als agricultors del Pla de Llobregat se li concedisset set trans i mig del toldo gran del Mercat de San Josep, per a sesses mercaderies; que l'hora d'entrada en el Mercat sigui de les quatre de la tarda a les vuit del matí.

— Los catalans amamos todas al resto de los españoles y si no otra prueba pudieramos ofrecer, lo sería la entrada continua de hermanos de todas las regiones españolas a esta Cataluña, tan vilipendiada de lejos, pero tan buena cuando en ella se vive.

— Que habla el infinito número de castellanos, de madrileños mismos, que viven entre nosotros, que hablen imparcialmente de Cataluña y que contesten a esa infeliz Julio Camba, quien crecerá pobrecito! haber clavado una pica en Flandes y lo que ha clavado es su pluma en el ridículo más grande y su nombre en el total descrédito para quien no lo conocía o le conocía poco. I con él, el diario «A. B. C.».

— El Gremi de Viatjants i Corredors.

Barcelona, 29 de julio de 1917.»

— Les tropes aliades en el camp d'operacions amb autorització dels governs de les naions aliades. Batalla del Somme, oèstia. Visita de generals espanyols en el front anglès. Països lluitants (primera i segona part). Arribada del gen. al Perelló. Par a amunt. Película italiana. Anals de la guerra núm. 4.

— El canceller ha sortit aquest vespre cap a Berlin.

— El partit catòlic social ha acordat una moció que diu:

— El partit cristian social declara sa bona disposició per ajudar al Govern en portar a cap les necessitats de l'Estat i del poble, per considerar aproposit les actuals circumstàncies.

En l'audiència concedida per l'emperador al canceller hi han concordat a més del secretari d'Estat von Stumm, el secretari de la legació von Prittwitz, l'embaixador alemany doctor Wedel, el ministre de Negocis estrangers austriac i l'embaixador principal del gen. al Perelló.

El comunicat oficial diu que en els exercicis d'en Mackensen no hi passa res de particular.

Al front de l'arxiduc Josep han atacat els russos en ambdós costats de la vall de Sesina, els quals han estat rebutjats en sagnants lluites cos a cos.

— L'exèrcit del general Koerse progressa en sa zona d'operacions.

Una alçada de Trasiega, al nord del poble de Kimpolung, està en poder de les tropes d'aquest general.

Front del príncep Leopold de Baviera: En el Dniester segueixen avançant les tropes del general Boehmer-Ermoli, els quals han conseguit treure l'adversari de les seves posicions de la vall del Zaric.

Al sud del Pruth, electuren també les tropes austro-alemanyes baix el mandat del general Krittel, una lotta opressiva.

El exèrcit del general Koerse progressa en sa zona d'operacions.

Una alçada de Trasiega, al nord del poble de Kimpolung, està en poder de les tropes d'aquest general.

Front del príncep Leopold de Baviera: En el Dniester segueixen avançant les tropes del general Boehmer-Ermoli, els quals han conseguit treure l'adversari de les seves posicions de la vall del Zaric.

Al sud del Pruth, electuren també les tropes austro-alemanyes baix el mandat del general Krittel, una lotta opressiva.

El exèrcit del general Koerse progressa en sa zona d'operacions.

Una alçada de Trasiega, al nord del poble de Kimpolung, està en poder de les tropes d'aquest general.

Front del príncep Leopold de Baviera: En el Dniester segueixen avançant les tropes del general Boehmer-Ermoli, els quals han conseguit treure l'adversari de les seves posicions de la vall del Zaric.

Al sud del Pruth, electuren també les tropes austro-alemanyes baix el mandat del general Krittel, una lotta opressiva.

El exèrcit del general Koerse progressa en sa zona d'operacions.

Una alçada de Trasiega, al nord del poble de Kimpolung, està en poder de les tropes d'aquest general.

Front del príncep Leopold de Baviera: En el Dniester segueixen avançant les tropes del general Boehmer-Ermoli, els quals han conseguit treure l'adversari de les seves posicions de la vall del Zaric.

Al sud del Pruth, electuren també les tropes austro-alemanyes baix el mandat del general Krittel, una lotta opressiva.

El exèrcit del general Koerse progressa en sa zona d'operacions.

Una alçada de Trasiega, al nord del poble de Kimpolung, està en poder de les tropes d'aquest general.

Front del príncep Leopold de Baviera: En el Dniester segueixen avançant les tropes del general Boehmer-Ermoli, els quals han conseguit treure l'adversari de les seves posicions de la vall del Zaric.

Al sud del Pruth, electuren també les tropes austro-alemanyes baix el mandat del general Krittel, una lotta opressiva.

El exèrcit del general Koerse progressa en sa zona d'operacions.

Una alçada de Trasiega, al nord del poble de Kimpolung, està en poder de les tropes d'aquest general.

Front del príncep Leopold de Baviera: En el Dniester segueixen avançant les tropes del general Boehmer-Ermoli, els quals han conseguit treure l'adversari de les seves posicions de la vall del Zaric.

Al sud del Pruth, electuren també les tropes austro-alemanyes baix el mandat del general Krittel, una lotta opressiva.

El exèrcit del general Koerse progressa en sa zona d'operacions.

Una alçada de Trasiega, al nord del p

Vins i Aperitius

BATALLA

Societat Anònima

Marquès del Duero, 202 al 208 - - - Telèfon H. 177 - BARCELONA

Unió Empresarios de pompes Fúnebres (S. A.) Servei municipalisat

En virtut de la vigència del règim municipal relacionat amb els serveis de Pompes Fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que per la prestació de dits serveis té caràcter la seva Central, Oficines, Sucursals i Estafetes en els següents punts:

Consell d'Administració i Direcció: Plaça Sta. Agnès, 24, primer; telèfon 3916. — Oficines: Plaça Sta. Agnès, 24, primer; telèfon 1480.

Fàbrica i Tallers, carrer Camp de Sagrado, núm. 24 -- Telèfon, 2.691

Districte 1. Sucursal, Santa Barbara, núm. 13 Telèfon, núm. 1.383
 Districte 1. Estafeta, Wad-Ran, núm. 238 Telèfon, núm. 8.323
 Districte 2. Sucursal, Alta R. Pera, núm. 78 Telèfon, núm. 1.787
 Districte 3. Sucursal, Palla, núm. 8 Telèfon, núm. 49
 Districte 4. Sucursal, Aragó, núm. 301 Telèfon, núm. 2.613
 Districte 5. Sucursal, Sant Joan, núm. 73 Telèfon, núm. 1.013
 Districte 6. Sucursal, Ribera, núm. 31 Telèfon, núm. 2.100

Districte 7. Sucursal, Canonge Pibernat Telèfon, núm. 6.111
 Districte 7. Estafeta, Camp de Sagrado, núm. 55 Telèfon, núm. 3.191
 Districte 8. Sucursal, Torrent de la Olla, 133 Telèfon, núm. 7.757
 Districte 8. Estafeta, Zaragoza, núm. 10 bis Telèfon, núm. 7.800
 Districte 9. Sucursal, Sant Andreu, núm. 201 Telèfon, núm. 8.335
 Districte 9. Estafeta, Major, núm. 27 (Horta) Telèfon, núm. 8.000
 Districte 10. Sucursal, Clot, núm. 50 Telèfon, núm. 6.231

En tots els prèfets o establiments es dóna així el servei permanent, devant dirigir-se a qualsevol d'ells, hi personal o telefònicament, els avisos de defuncions, per a la immediata prestació del servei. Al mateix temps, prega l'empresa col·laborar, se dirigeixi a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc en la implantació i desarrrollo del règim municipal estableert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiència. A l'efecte establerts oficines especials en la Plaça Santa Agnès, 24, primer telèfon 3916. NOTA: Tot ciutadà té dret, més enllà del certificat de pobreza extès pel Sr. Alcalde de Barri, a un enterrament dels nomenats econòmics, compost de bagu, blac o negre cotxe fúnebre, despatx parroquia, jutjat, verificació i una berlina de quatre asientos d'acompanyament, per la cantitat total de 20 besos el pàrvol i 25 pessetes el adulto.

EL FARO

127, Hospital, 127 - Barcelona

Baixar de Sastreria i Varis articles
Novetats de Primavera i Estiu

Bonic i elegant assortit de Genres per a trajes Cavaller a mida : Robes confeccionades per a Cavallers i Nens : Camiseria : Corbateria : Genres de punt : Sombreros : Gorres, etc. etc.

Vendes al contat -- Economia veritat
PREU FIXE - - - NOTA: Demanar el
CATÀLEG GENERAL.

SALUD
Barra y Bellota, por mis-
mo de la Gimnasia Sueca.
Piso 1.º. Pidase su toutes
las librerías.

Decaimiento
Nada podéis leyendo «La
Hija Popular», que da no-
veles completas de los
mejores autores, por
1.º. Pidase su toutes
las librerías.

OCA
La tiene el autor, en la
colección de la
Ilustración. Pide
sus numerosas
y preciosas ilustra-
ciones. — Diputación
de Publicaciones, 211.

GRATIS
no mandan muestra,
ni envían gastos. Envíen
a la Sociedad General de
Publicaciones, 211.

MERITORIO
en el trabajo de la Sociedad
General de Publicaciones,
divulgando las obras mas
interesantes de la literatura
Popular. Cada no-
vela completa 20 cuartillas.
Pidase en los kioscos.

VENDE
«Baldío, LAS
FRONJAS, — CANTOS
SOMBRÍOS, por el
poeta Ramón de Shav-
dra. Librarias y Sociedad
General de Publicaciones.

TRES AÑOS
EN ALEMANIA. Man-
ual de UN PERSONAJE,
por el Dr. Agustín Maura y
Mauri. — Sociedad
General de Publicaciones.

ASI

BIBLIOTECA

LIBRERIA

Alto y fuerte como una torre,
se conserva uno leyes-
do e Teoria y práctica de
la Sociedad General de
Publicaciones. B.
ciones. B.

Porque ninguna otra de las demás publicaciones de su
siguiente:
Un cuaderno semanal de Novela, fina, interesante y moral.

Un cuaderno semanal de Diccionario Ilustrado.
Un cuaderno semanal de Historia General de España.

Es decir, que entre Periódico, Diccionario e Historia, el sus-
cripción recibe

40 cuadernos al mes por 2 reales
y ademas a cada que El Hogar y la Moda da, además,

PATRONES RECORTADOS
y bonitos y prácticos

REBAJAS MENSUALES
y todo por los suscriptores.

Si quiere V. recibir unas muestras gratuitas de estas Publica-
ciones, llene usted el cupón adjunto y mandelo a la

SOCIEDAD GENERAL DE PUBLICACIONES
Diputación, 211. — BARCELONA

adviéndole que los que se suscriben ahora, podrán empezar

a recibir todas las publicaciones desde el número 1.

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón:

que dice en el cupón: que dice en el cupón: que dice en el cupón: